

Теорія та методика навчання

УДК 378.147:004.9(477)

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.20029579>

**Шляхи вдосконалення дистанційної форми навчання в педагогічній
системі закладу вищої освіти**

Кривко Марина Юріївна

доктор філософії, доцент кафедри іноземних мов професійного
спрямування,

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 4, пл.
Свободи, Харків, Україна, maryna.kryvko@karazin.ua, <https://orcid.org/0000-0002-5051-5059>

Котова Анна Володимирівна

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри англійської філології та методики викладання іноземної
мови,

Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, 4, пл.
Свободи, Харків, Україна, anna.kotova@karazin.ua, <https://orcid.org/0000-0001-8362-9055>

Кутіліна Марина Миколаївна

старший викладач кафедри іноземних мов професійного спрямування,
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, м. Харків,
m.m.kutilina@karazin.ua

<https://orcid.org/0009-0008-5128-8725>

Прийнято: 05.04.2026 | Опубліковано: 30.04.2026

Анотація: У сучасних умовах воєнного стану в Україні система вищої освіти зазнає значних трансформацій, адже студенти вимушені продовжувати навчання дистанційно. Метою статті є обґрунтування та пошук удосконалених стратегій дистанційного навчання у ЗВО, визначення педагогічних і психологічних викликів, аналіз сучасних інструментів та практик, а також розробка рекомендацій щодо інтеграції цифрових технологій і формування гнучких освітніх програм, які забезпечують якісну професійну підготовку студентів.

Установлено, що ефективність дистанційного навчання значною мірою залежить від організації педагогічної системи як цілісного комплексу, що поєднує мету навчання, зміст освіти, форми та методи педагогічної комунікації, суб'єкта та об'єкта освітнього процесу. Інтеграція текстових і мультимедійних матеріалів у дистанційну систему сприяє розвитку аналітичного мислення, умінь працювати з інформацією та виділяти головне. Мультимедійні ресурси (відео, аудіо, інтерактивні презентації) підвищують наочність викладання та активізують увагу студентів. Інтерактивні заняття та використання електронних бібліотек дозволяють поєднувати теоретичні знання з практичним досвідом, стимулюючи комунікативні навички та впевненість у застосуванні іноземної мови. Письмові роботи та проєкти формують здатність до структурованого викладу думок, аналізу інформації та творчого підходу, що особливо важливо у дистанційних умовах. Контроль знань із застосуванням онлайн-тестів і систем автоматичного оцінювання забезпечує моніторинг прогресу та академічну доброчесність. Результати свідчать, що комплексний підхід до дистанційного навчання, організований на засадах педагогічної системи, підвищує ефективність освітнього процесу та підтримує всебічний професійний розвиток студентів. Контроль знань у дистанційному навчанні є ключовим елементом педагогічної системи,

забезпечуючи об'єктивне оцінювання результатів та дотримання академічної доброчесності. Використання онлайн-тестів, письмових робіт, проєктів та усних завдань сприяє розвитку критичного мислення, самостійності та мовленнєвих компетентностей. Комплексний підхід до оцінювання та інтеграція цифрових технологій підвищують ефективність освітнього процесу та якість підготовки студентів.

Ключові слова: *дистанційне навчання, контроль знань, академічна доброчесність, педагогічна система, цифрові технології, мовленнєві компетентності*

Ways of improving Distance Teaching in the Pedagogical System of a Higher Educational Institution

Kryvko Maryna

PhD, Associate Professor at the Department of Foreign Languages for Professional Purposes,

V.N. Karazin Kharkiv National University, 4 Svobody Square, Kharkiv, Ukraine,
maryna.kryvko@karazin.ua, <https://orcid.org/0000-0002-5051-5059>

Anna Kotova

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of English Philology and Foreign Language Teaching Methods,

V. N. Karazin Kharkiv National University, 4, Svobody Square, Kharkiv, Ukraine,
<https://orcid.org/0000-0001-8362-9055>

Kutilina Maryna

Senior Lecturer at the Department of Foreign Languages for Professional Purposes,
V. N. Karazin Kharkiv National University, Kharkiv,
<https://orcid.org/0009-0008-5128-8725>, Kharkiv, Ukraine, m.m.kutilina@karazin.ua
<https://orcid.org/0000-0001-8972-9962>

Abstract. *In the current conditions of martial law in Ukraine, the higher education system is undergoing significant transformations, as students are forced to continue their studies remotely. The purpose of this article is to substantiate and explore improved strategies for distance learning in higher education institutions, identify pedagogical and psychological challenges, analyze modern tools and practices, and develop recommendations for integrating digital technologies and designing flexible educational programs that ensure high-quality professional training for students. It is established that the effectiveness of distance learning largely depends on the organization of the pedagogical system as an integrated complex, combining learning objectives, educational content, forms and methods of pedagogical communication, and the roles of both educators and students. The integration of textual and multimedia materials into the distance learning system promotes the development of analytical thinking, information processing skills, and the ability to identify key points. Multimedia resources (videos, audio, interactive presentations) enhance the clarity of instruction and engage students' attention. Interactive classes and the use of electronic libraries allow for the combination of theoretical knowledge with practical experience, fostering communicative skills and confidence in using a foreign language. Written assignments and projects develop the ability to structure ideas, analyze information, and apply creative approaches, which is especially important in remote learning contexts. Knowledge assessment through online tests and automated evaluation systems ensures progress monitoring and academic integrity. The results indicate that a comprehensive approach to distance*

learning, organized based on the principles of a pedagogical system, enhances the effectiveness of the educational process and supports the holistic professional development of students. Knowledge assessment in distance learning is a key element of the pedagogical system, providing objective evaluation of results and adherence to academic integrity. The use of online tests, written assignments, projects, and oral tasks promotes the development of critical thinking, independence, and language competencies. A comprehensive assessment approach combined with the integration of digital technologies improves the efficiency of the educational process and the quality of student training.

Keywords: *distance learning, knowledge assessment, academic integrity, pedagogical system, digital technologies, language competencies*

Постановка проблеми. В умовах війни в Україні, система вищої освіти стикається з безпрецедентними викликами. Студенти змушені продовжувати навчання дистанційно, адже традиційні форми очного викладання часто є неможливими через небезпеку, переміщення та руйнування інфраструктури. У такій ситуації дистанційне навчання постає не лише як альтернатива, а як єдина реальна можливість для багатьох молодих людей здобувати вищу освіту та підтримувати академічний поступ.

Водночас було б помилковим стверджувати, що дистанційна форма навчання є бездоганною чи універсально ефективною для професійної підготовки майбутніх фахівців. Формування бакалаврів і магістрів передбачає не лише передачу знань, але й розвиток практичних умінь, комунікативних навичок та критичного мислення – аспектів, які значно складніше реалізувати в онлайн-середовищі. Саме тому пошук удосконалених стратегій, інноваційних інструментів та педагогічних рішень залишається нагальною потребою. Викладачі університетів мають постійно адаптувати методи роботи, інтегрувати цифрові технології та розробляти гнучкі навчальні програми, що відповідають

реаліям воєнного часу. Дослідження шляхів вдосконалення дистанційної освіти є не лише педагогічною необхідністю, але й суспільною відповідальністю, адже воно забезпечує студентам доступ до якісної освіти навіть за умов надзвичайних зовнішніх обмежень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вінс В. А., Прудкай Ю. В., та Кузьменко Т. М. досліджують психологічні особливості соціальної адаптації студентської молоді в умовах воєнного стану та дистанційного навчання, підкреслюючи роль підтримки емоційного та соціального стану студентів у складних кризових умовах [1]. Диса О. розглядає педагогічну систему як основу розвитку особистісної зрілості студентів, наголошуючи на важливості правильно організованої освітньої системи для формування самостійної, відповідальної особистості [2]. Котова А. В., Лєшньова Н. О., Павлова Л. В., та Сергєєва О. А. аналізують роль інтернету в освітньому просторі, зазначаючи його значення для організації дистанційного навчання та доступу до сучасних інформаційних ресурсів [3]. Московіна Т. досліджує методичні підходи до підготовки студентів педагогічних факультетів, зокрема їхню здатність виховувати учнів, що є важливим для формування професійних компетентностей майбутніх педагогів [4]. Падалка О., Нісімчук А., Смолюк І., та Шпак О. систематизують педагогічні технології, які залишаються актуальними для модернізації освітнього процесу та впровадження нових методів навчання [5]. Піменова О. та Гапончук О. акцентують увагу на мотивації студентів до навчання в умовах воєнного стану, підкреслюючи необхідність підтримки внутрішньої мотивації для ефективного засвоєння знань [6]. Gao L., Liu H., та Liu X. досліджують демотивацію старшокласників у вивченні англійської мови, що дозволяє глибше зрозуміти чинники зниження навчальної активності [7]. Hartnett M. підкреслює, що мотивація в онлайн-навчанні є складною, багатокомпонентною та залежною від конкретної ситуації, що впливає на ефективність засвоєння знань [8; 9]. Lisova S. розглядає

педагогічні інновації як інструмент модернізації вищої освіти, підкреслюючи їхню роль у розвитку компетентностей студентів [10]. Mintii I. обґрунтовує актуальність змішаного навчання, поєднуючи традиційні та цифрові методи, що забезпечує ефективність та гнучкість освітнього процесу [11]. Teng M. F., та Zhang D. показують, що поєднання мультимедійного контенту та письмових завдань значно покращує засвоєння лексики та розвиток мовних навичок [12]. Lam R. висвітлює ефективність електронних портфоліо для розвитку саморегульованого та ко-регульованого навчання, що активізує участь студентів у навчальному процесі [13]. Holden O. L., Norris M. E., та Kuhlmeier V. A. розглядають академічну доброчесність у онлайн-оцінюванні, підкреслюючи важливість спеціальних підходів до контролю знань та застосування цифрових технологій для забезпечення чесності навчання [14].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Разом із тим, дослідження не дають цілісної моделі поєднання сучасних технологій із формуванням практичних навичок та мотиваційної підтримки студентів у дистанційному форматі навчання.

Метою статті є обґрунтування та пошук удосконалених стратегій дистанційного навчання у ЗВО, визначення педагогічних і психологічних викликів, аналіз сучасних інструментів та практик, а також розробка рекомендацій щодо інтеграції цифрових технологій і формування гнучких освітніх програм, які забезпечують якісну професійну підготовку студентів.

Для цього вважаємо за необхідне вирішити наступні **завдання**:

1. Проаналізувати сучасні підходи до педагогічної системи як наукової категорії.
2. Окреслити ефективні методи і засоби вдосконалення дистанційного навчання, зокрема використання інтерактивних технологій, мультимедійних ресурсів, письмових робіт і проєктної діяльності у процесі вивчення іноземних мов.

3. Обґрунтувати роль контролю навчальних досягнень у дистанційному середовищі з урахуванням принципів академічної доброчесності та визначити шляхи їх забезпечення.

Виклад основного матеріалу дослідження. У процесі професійного розвитку викладача педагогічні явища пояснюються через структурні елементи педагогічної системи, зміни їхніх характеристик та взаємозв'язки між ними. Сучасні дослідження трактують педагогічну систему як цілісний комплекс, що поєднує процеси формування й розвитку особистості, освіти та навчання, і водночас постійно модернізується завдяки інноваційним технологіям та компетентнісному підходу [10].

Структурні компоненти педагогічної системи охоплюють мету навчання, зміст освіти, засоби педагогічної комунікації (форми, методи, дидактичні засоби), суб'єкта (викладача) та об'єкта (студента). Функціональні компоненти включають аналітичну, конструктивну, комунікативну, організаційну та управлінську діяльність, які перебувають у тісному взаємозв'язку та мають власну специфіку у педагогічному процесі [2].

Класична педагогічна система університету має включати: цілі підготовки майбутніх фахівців; соціально-пізнавальну активність студентів; зміст освіти; сучасні дидактичні процеси та їхню ефективність; високий професіоналізм викладачів; ефективність технічного обладнання й використання комп'ютерних технологій; традиційні й інноваційні форми навчання [4; 5]. Тоді як інноваційна освіта спрямована на розвиток особистості та різноманітних форм мислення у процесі здобуття знань. Вона ґрунтується на демократичному стилі викладання, підтримці студентських ініціатив та організації індивідуальної роботи. Практика показує, що творчі завдання стають основним чинником мотивації студентів у виборі знань [11].

У сучасному освітньому контексті одним із головних завдань є вдосконалення дистанційного навчання як інтегративної складової професійної

підготовки, що відповідає європейським і світовим тенденціям [1]. Європейська комісія визначає дистанційне навчання як використання мультимедійних та інтернет-технологій для підвищення якості освіти, забезпечення доступу до ресурсів і сервісів, а також для віддаленого обміну знаннями та спільної роботи.

Основними складовими дистанційного навчання є:

- індивідуальна робота студента;
- комунікація з викладачем через відео конференції, електронну пошту, систему Moodle та інші джерела зв'язку;
- інтерактивні заняття, використання електронних бібліотек та баз даних;
- текстові та мультимедійні матеріали;
- виконання письмових робіт і проектів;
- проведення засобів контролю [15].

Індивідуальна робота студента у дистанційному форматі є центральною складовою освітнього процесу. В умовах повної онлайн-освіти студенти мають бути само організовані та відповідальні набагато більше, ніж в умовах класичної педагогічної системи, що пов'язано з відсутністю «живого спілкування», адже навіть відеоконференції не можуть повністю його замінити.

У дистанційному форматі індивідуальна робота охоплює кілька рівнів:

- *Опрацювання матеріалів* – студенти читають електронні конспекти, переглядають відеолекції, працюють із інтерактивними презентаціями та цифровими підручниками.
- *Виконання завдань* – від простих тестів і вправ до комплексних проєктів, які потребують аналітичного мислення та творчого підходу.
- *Самоконтроль* – використання онлайн-тестів і систем автоматичної перевірки для оцінки власних знань у режимі реального часу.
- *Рефлексія* – ведення електронних щоденників чи портфоліо, де студенти фіксують власні досягнення та труднощі.

Такий формат вимагає від студентів високої самодисципліни, уміння планувати час і організовувати роботу без фізичної присутності викладача. Водночас роль викладача не зменшується, а трансформується: він стає координатором і наставником, який забезпечує постійний супровід через цифрові канали. Викладач надає чіткі інструкції, методичні рекомендації, створює покрокові інструкції для виконання завдань, а також організовує регулярний зворотний зв'язок у вигляді консультацій, коментарів до робіт та індивідуальних онлайн зустрічей.

Особливо важливо, що в умовах війни індивідуальна робота у дистанційному форматі виконує ще й функцію психологічної підтримки: вона дозволяє студентам відчувати контроль над власним навчанням, зберігати відчуття стабільності та продовжувати освітній процес навіть за складних життєвих обставин [3; 6; 8].

Інтерактивні заняття, а також використання електронних бібліотек і баз даних відіграють важливу роль у процесі вивчення іноземної мови, оскільки забезпечують поєднання теоретичних знань із практичним досвідом. Інтерактивний підхід передбачає активну участь здобувачів освіти в навчальному процесі через дискусії, рольові ігри, моделювання реальних комунікативних ситуацій, роботу в парах і групах. Це сприяє розвитку мовленнєвих навичок, зокрема говоріння та аудіювання, а також формує впевненість у використанні іноземної мови в реальних життєвих умовах.

Застосування електронних бібліотек і баз даних значно розширює доступ до автентичних матеріалів: наукових статей, художніх текстів, публіцистики, відео- та аудіоресурсів мовою, що вивчається. Це дозволяє студентам зануритися в мовне середовище, ознайомитися з сучасною лексикою, ідіоматикою та культурними особливостями носіїв мови. Крім того, такі ресурси сприяють розвитку навичок читання з розумінням та критичного

мислення, адже студенти вчаться аналізувати інформацію з різних джерел [9; 16].

Текстові та мультимедійні матеріали є важливим елементом сучасного освітнього процесу, оскільки забезпечують різноманітність подачі інформації та враховують індивідуальні особливості сприйняття здобувачів освіти. Використання текстів різних жанрів і стилів сприяє розвитку аналітичного мислення, умінь працювати з інформацією, виділяти головне та інтерпретувати зміст. Водночас мультимедійні засоби – відео, аудіо, інфографіка, інтерактивні презентації – підвищують наочність навчання, активізують увагу та сприяють кращому засвоєнню матеріалу завдяки поєднанню візуального й аудіального каналів.

У контексті вивчення іноземної мови роль текстових і мультимедійних матеріалів набуває особливого значення. Текстові ресурси дозволяють ознайомитися з лексичними, граматичними та стилістичними особливостями мови, сприяють розвитку навичок читання та письма, а також формують здатність розуміти зміст автентичних джерел. Мультимедійні матеріали, у свою чергу, створюють ефект занурення в мовне середовище: студенти мають змогу чути живу мову, спостерігати за невербальною поведінкою мовців і краще розуміти культурний контекст.

Поєднання цих видів матеріалів забезпечує комплексний підхід до навчання іноземної мови, сприяє розвитку всіх видів мовленнєвої діяльності та підвищує мотивацію до навчання. Завдяки цьому освітній процес стає більш ефективним, інтерактивним і наближеним до реальних умов комунікації [7; 12].

Виконання письмових робіт і проєктів є важливим складником дистанційної форми навчання, оскільки забезпечує поглиблене опрацювання навчального матеріалу та формує навички академічної діяльності в умовах цифрового середовища. Письмові завдання – есе, аналітичні роботи, звіти – дозволяють здійснювати систематичний контроль знань, а також сприяють

розвитку вмінь структурувати інформацію, здійснювати її критичний аналіз і презентувати результати у логічно завершеній формі. Проектна діяльність у дистанційному форматі передбачає активне використання онлайн-інструментів, що розвиває навички цифрової взаємодії та організації спільної роботи.

У процесі вивчення іноземної мови такі види діяльності відіграють особливу роль, оскільки забезпечують цілеспрямоване формування писемного мовлення. Виконання письмових завдань іноземною мовою сприяє засвоєнню мовних структур, удосконаленню стилістичної точності та розвитку здатності до побудови зв'язних висловлювань. Проекти, реалізовані в дистанційному середовищі, орієнтують студентів на використання мови як інструменту дослідження та міжкультурної комунікації, зокрема під час підготовки спільних презентацій і тематичних досліджень.

Таким чином, поєднання письмових робіт і проектної діяльності в умовах дистанційного навчання сприяє не лише засвоєнню навчального матеріалу, а й формуванню практичних умінь використання іноземної мови в академічному та професійному середовищі [13].

Проведення заходів контролю є невід'ємним елементом дистанційної форми навчання, оскільки забезпечує об'єктивне оцінювання результатів освітньої діяльності здобувачів вищої освіти. У цифровому середовищі контроль знань реалізується за допомогою онлайн-тестування, виконання індивідуальних завдань, усних відповідей у відеоформаті, а також використання спеціалізованих платформ для моніторингу навчальних досягнень. Важливим аспектом є варіативність форм контролю, що дозволяє враховувати індивідуальні особливості студентів і зменшувати ризик формального підходу до оцінювання.

Особливого значення в умовах дистанційного навчання набуває дотримання принципів академічної доброчесності. Відсутність безпосереднього контролю з боку викладача під час виконання завдань підвищує ризик

порушень, зокрема плагіату, використання сторонньої допомоги або несанкціонованих ресурсів. У зв'язку з цим важливим є впровадження чітких правил і стандартів академічної поведінки, а також використання технічних засобів перевірки унікальності текстів і систем прокторингу. Водночас доцільним є проєктування таких завдань, які передбачають індивідуалізовані відповіді, аналітичне мислення та творчий підхід, що ускладнює можливість недоброчесного виконання [14].

У контексті вивчення іноземної мови контроль знань повинен орієнтуватися не лише на перевірку теоретичних знань, а й на оцінювання сформованості мовленнєвих компетентностей. Це передбачає використання комплексних форм контролю, зокрема написання автентичних текстів, виконання комунікативних завдань і участь в усних онлайн-інтерв'ю. Забезпечення академічної доброчесності в цьому процесі сприяє формуванню відповідального ставлення до навчання та розвитку реальних мовних умінь, що є необхідною умовою якісної професійної підготовки.

Висновки. Отже, дистанційна форма навчання в педагогічній системі закладу вищої освіти має значний потенціал для підвищення ефективності освітнього процесу за умови її методично обґрунтованого вдосконалення. Використання інтерактивних методів навчання, електронних бібліотек і баз даних, а також різноманітних текстових і мультимедійних матеріалів сприяє активізації пізнавальної діяльності здобувачів освіти, розширює доступ до навчальних ресурсів і забезпечує багатоканальне сприйняття інформації.

Важливу роль у дистанційному навчанні відіграє виконання письмових робіт і проєктів, які забезпечують поглиблене опрацювання матеріалу, формують навички академічного письма, критичного мислення та самостійної роботи в цифровому середовищі. Особливої актуальності це набуває у процесі вивчення іноземної мови, де зазначені види діяльності сприяють розвитку

мовленнєвих компетентностей і практичному застосуванню знань у комунікативних ситуаціях.

Окрему увагу слід приділити організації ефективного контролю знань у дистанційному форматі. Поєднання різних форм оцінювання та впровадження принципів академічної доброчесності забезпечують об'єктивність результатів навчання і формують відповідальне ставлення студентів до освітньої діяльності.

Таким чином, комплексне поєднання сучасних цифрових технологій, педагогічних підходів і чітко організованого контролю є ключовою умовою вдосконалення дистанційного навчання та підвищення якості підготовки майбутніх фахівців.

Список використаних джерел

1. Вінс, В. А., Прудкай, Ю. В., & Кузьменко, Т. М. Психологічні особливості соціальної адаптації студентської молоді в умовах воєнного стану та дистанційної форми навчання. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія: Психологія. 2023. № 4. С. 56-60. DOI: <https://doi.org/10.32782/psyvisnyk/2023.4.11>

2. Диса О. Педагогічна система як основа розвитку особистісної зрілості студентів. *Вісник університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки*. 2019. № 1 (17). С. 13-19. DOI: 10.32342/2522-4115-2019-1-17-2

3. Котова А.В., Лешньова Н. О., Павлова Л.В., Сергеева О.А Інтернет в освітньому просторі: актуальні питання. *Міжнар. Наук журнал «Грааль науки»* № 14-15 (Травень, 2022.): за мат-ми III Міжнар. наук-пр.конф «Globalization of scientific knowledge: international cooperation and integration of

sciences». 27.05.2022, С.487-491 DOI: <https://doi.org/10.36074/grail-of-science.27.05.2022>

4. Московіна Т. Розробка методичної системи підготовки студентів педагогічних факультетів до виховання учнів. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2005. Вип. 25, с.159–161

5. Падалка О., Нісімчук А., Смолюк І., Шпак О. Педагогічні технології. Навчальний посібник. 1995. 253с.

6. Піменова О.О., Гапончук О.М. Мотивація до навчання студентів в умовах воєнного стану. *Науковий журнал ГАБІТУС*. 2023. Вип. 47. DOI <https://doi.org/10.32782/2663-5208.2023.47.5>

7. Gao L., Liu H., Liu X. Exploring senior high school students' English learning demotivation in mainland China. *Frontiers in Psychology*. 2022. Vol. 13. P. 1-11 doi: 10.3389/fpsyg.2022.822276

8. Hartnett M. Examining motivation in online distance learning environments: Complex, multifaceted, and situation-dependent. *International Review of Resarch in Open and Distributed Learning*. 2011. 12(6). P. 20-38.

9. Hartnett, M. The importance of motivation in online learning. *Motivation in online education*. Springer, Singapore. 2016. P. 5-32.

10. Lisova S. Pedagogical Innovations as a Tool for Modernization of Higher Education: Theoretical Aspect. *Zhytomyr Ivan Franko State University Journal. Pedagogical Sciences*. 2024. № 2(117). DOI: 10.35433/pedagogy.2(117).2024.9

11. Mintii I. Blended learning: definition, concept and relevance to education for sustainability. *AREdu 2024: Proceedings of the 7th International Conference on Augmented Reality in Education*. Zhytomyr Ivan Franko State University, 2024. URL: https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/745833/1/Mintii_AREdu_2024paper303.pdf

12. Teng M. F., Zhang D. Vocabulary learning in a foreign language: multimedia input, sentence-writing task, and their combination. *Applied Linguistics Review*. 2023. DOI: <https://doi.org/10.1515/applirev-2022-0160>

13. Lam R. E-portfolios for self-regulated and co-regulated learning: A review. *Frontiers in Psychology*. 2022. Vol. 13. doi: [10.3389/fpsyg.2022.1079385](https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.1079385)
14. Holden O. L., Norris M. E., Kuhlmeier V. A. Academic integrity in online assessment: A research review. *Frontiers in Education*. 2021. Vol. 6. doi: [10.3389/feduc.2021.639814](https://doi.org/10.3389/feduc.2021.639814)
15. Digital Education Action Plan 2021–2027: Resetting education and training for the digital age. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0624>
16. Люлько Михайло. Інноваційні інтерактивні технології в процесі вивчення іноземних мов. *International Science Journal of Education & Linguistics*. Vol. 3, No. 6, 2024, pp. 42-51. doi: [10.46299/j.isjel.20240306.05](https://doi.org/10.46299/j.isjel.20240306.05)